Iridologie 2

pokročilá analýza duhovky, včetně rozšíření o holistickou analýzu a interpretaci

II. STUPEŇ KURZU

Lekcia 4

Tisk

V dnešnej lekcii sa zameriame na topografiu dúhovky. Od čias Péczelyho a Liljeqista, ktorí sa považujú za pionierov v systematickom rozvoji topografickej mapy dúhovky, mnoho ďalších významných iridológov sumarizovalo svoje poznatky založené na klinických štúdiách, röntgenových záznamoch a chirurgii, ktoré premietli do vlastného usporiadania reflexných zón. Z nemeckých iridológov spomenieme najmä prácu a prínos Josefa Decka a z amerického kontinentu k topografickým mapám tak, ako ich máme možnosť využívať dnes najmä Bernard Jensen.

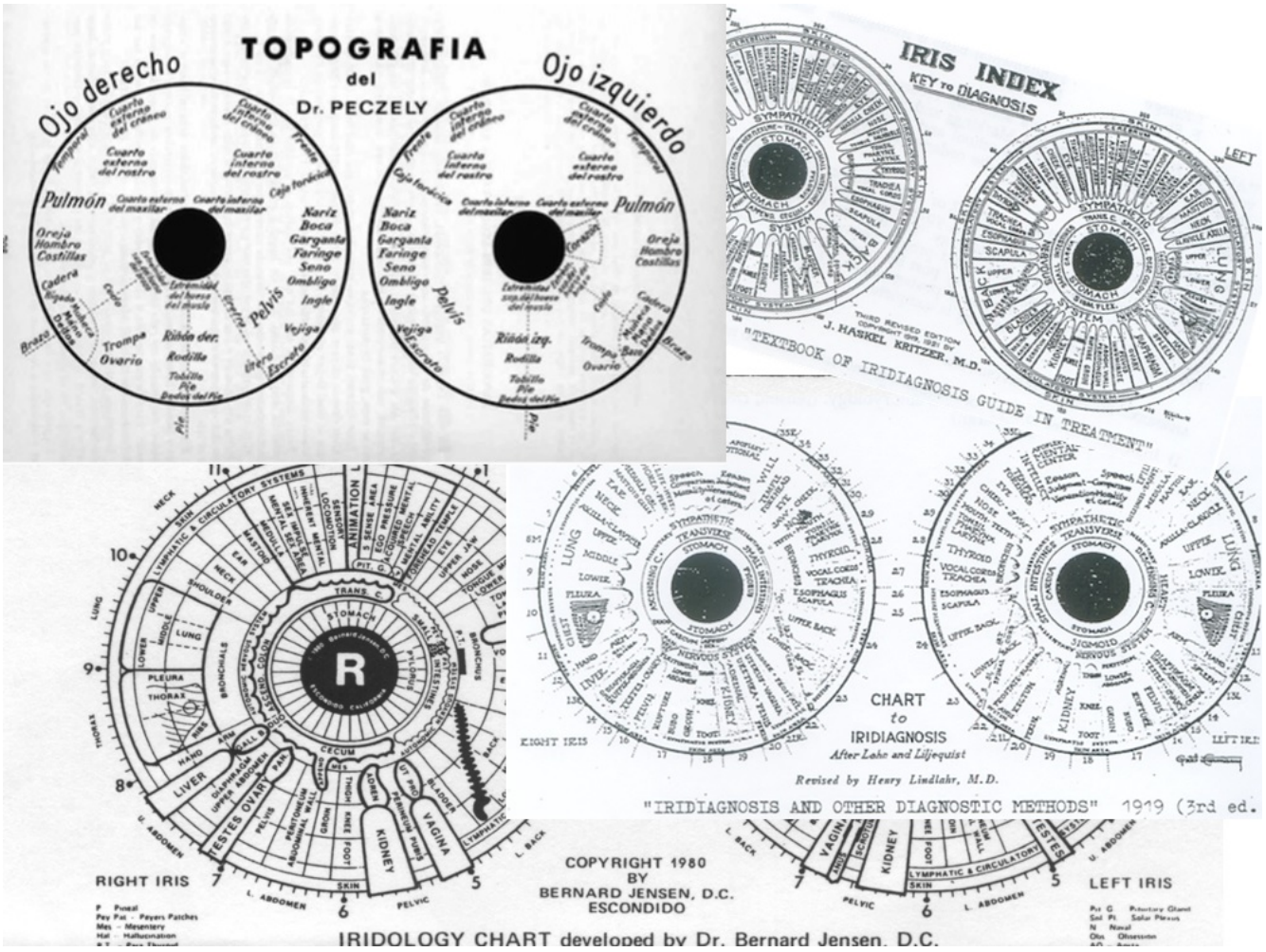

Celé telo vrátane jeho orgánových disfunkcií je odzrkadlené v dúhovke ako projekcia a i keď túto projekciu nemôžeme úplne a stopercentne dokázať, nemôžeme diskreditovať existenciu tohto fenoménu. Topografická mapa dúhovky prezentuje schematický prehľad usporiadania jednotlivých tkanív ľudského tela. Avšak už ste praxou zistili, že nie je možné a dokonca to nie je ani potrebné presne rozčleniť indikátory veľmi malých reflexných

plôch, akými sú napríklad plocha hltana a hrtana. A rovnako, ani v ľudskom tele neexistuje presné ohraničenie týchto telesných častí. Dôležité je riadiť sa vlastnou intuíciou, v opačnom prípade môže dôjsť k určitému skepticizmu a to sa týka najmä tých, ktorí sa striktne budú držať topografických plôch bez prihliadania na individualitu každej ľudskej bytosti.

Presné hranice reflexných plôch a rôznych sektorov dúhovky nemôžeme brať ako absolútne pravidlo. Jednotlivé oblasti sa môžu prekrývať a zasahovať do iných sektorov. Ako príklad si spomeňte na reflexnú plochu pŕs, ktoré sú súčasťou reflexnej plochy pľúc a nemôžeme na sekundu presne určiť ich pozíciu. Z týchto objektívnych dôvodov sa skôr vo vašej analýze prikláňajte k terminológii prehľadu úrovne aktivity tkanív. Súčasne je terminológia prehľadu prevenciou pred detailným výkladom.

Dúhovka je topograficky rozdelená do 7 cirkulárnych zón (nemeckí iridológovia rozoznávajú 6 zón s vylúčením zóny lymfatického a obehového systému). V rámci cirkulárnych zón je ďalej dúhovka členená do mnohých väčších alebo menších sektorov. Oblasť mozgu pokrýva viac ako jeden sektor. Ďalšie členenie dúhovky zahŕňa systém ciferníka hodín a v jednotlivých reflexných plochách sa orientujeme podľa hodín a minút.

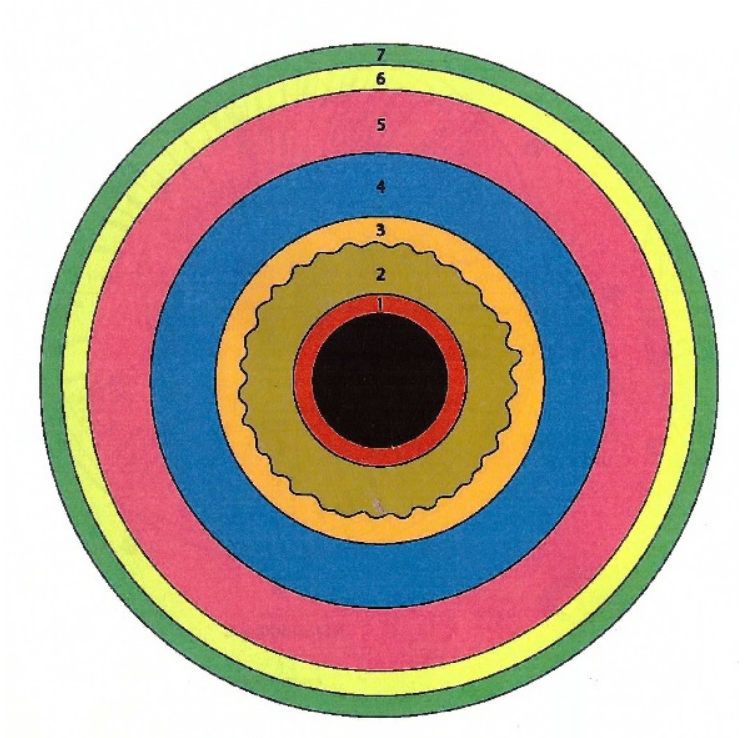

1. žalúdok; 2. črevný systém; 3. lymfatický systém, cievny systém, endokrinný systém; 4. 5. mezenchým; 6. lymfatický a cievny systém; 7. koža a senzorické nervy

V dnešnej lekcii sa zameriame na mezenchymálnu zónu, ktorá predstavuje embryálne konektívne tkanivo a je pre nás ukazovateľom genetického balíčka, ktorý tvorí našu podstatu. Mnoho predispozícií alebo tendencií k ochoreniam máme možnosť sledovať štruktúrou trabekulárnej sieťoviny a priradiť si dúhovku k celkovo k silnému alebo slabému genetickému potenciálu. Avšak aj keď sme dúhovku priradili ku konštitúcii slabšej, záleží na osobnostných zvykoch, štýle života – strava, fyzická aktivita, oddych, čerstvý vzduch, všetky tieto faktory zohrávajú rolu v ďalšom rozvoji genetických slabostí a dokonca aj tí, ktorí prišli na svet so slabšou konštitúciou sa môžu cítiť lepšie ako tí , ktorí sú obdarení silnou konštitúciou a porušujú zákony prírody.

Naše telo je mixom zdedených silných a slabších oblastí. Môžeme mať silné srdce a obličky, ale slabú pečeň alebo priedušky. Je to ak reťaz, ktorá je tak silná ako je jej najslabší článok, telo je iba tak silné ako slabé sú jeho orgány a tkanivá. Naše zdedené slabosti sú miestom, ktoré môžu byť hostiteľom toxínov a príčinou rozvoja ochorení. Ako sa staráme o naše telo a myseľ bude determinovať, či dôjde k aktivácii slabších genetických predispozícií alebo budú tieto slabšie články po celú dobu nášho života latentné.

Každé ochorenie je pre nás odpoveďou na stupeň toxicity vnútorného prostredia a zároveň je silne determinované relatívnou silou každého jedného orgánu a tkaniva nášho tela. Ochorenie môže byť výsledkom genetickej limitácie aktivity tkaniva alebo môže byť spôsobené životným štýlom človeka. A tento faktor viete rozlíšiť a analyzovať, či sa jedná o geneticky determinované ochorenie alebo je výsledkom toho, ako človek žije, je a miluje. Rozhodujúcim markerom sú štrukturálne znaky. Oblasti s výskytom štrukturálnych disfunkcií nedokážu asimilovať, absorbovať optimálne a rovnako tak eliminovať toxický odpad v porovnaní s geneticky silným tkanivom. Ďalším charakterom geneticky znevýhodneného tkaniva je vždy určitá forma hypoaktivity v rámci metabolizmu. Nutričná absorpcia bude menej efektívna, tkanivo bude operovať na nižšom energetickom stupni a eliminácia bunkového odpadu bude pomalšia. Geneticky oslabené tkanivá majú svoj vlastný stupeň aktivity, ktorý ich viac alebo menej znevýhodňuje a môže byť miestom akumulácie toxicity. Avšak aj geneticky znevýhodnený orgán, žľaza a tkanivo môžem byť tak zdravé, ako tkanivo bez genetických markerov, ak sa o neho správne postaráme.

V prvej časti kurzu Iridológie ste aktívne pracovali s topografickou mapou dúhoviek, ktorá bola zostavená americkým iridológom B. Jensenom. A keďže sme tento kurz pripravili z pohľadu nových poznatkov a prístupov k iridológii, ktoré sú aktuálne pre 21. storočie, aj topografické mapy budú odrážať tento trend. V kurze iridológia II. stupňa pôjdeme podľa najnovšej spracovanej aktualizácie reflexných oblastí a sektorov dúhovky, ktorá bola spracovaná Dr. Pesekom a k poslednej aktualizácii došlo v roku 2013. Prístup Dr. Peseka k iridológii je otvorený dedičstvu, ktoré nám zanechali všetky významné osobnosti na poli iridológie, spája nemecký a americký prístup a výklad a analýzu znakov dúhovky obohatil aj o holistickú interpretáciu. Prosím preskúmate nasledovné mapy dúhovky a hľadajte rozdiely v rozmiestnení reflexných plôch v porovnaní s Jensenovou mapou. Vaše zistenia budú súčasťou kvízovej otázky. Kliknutím na obrázok získate jeho zväčšenie.

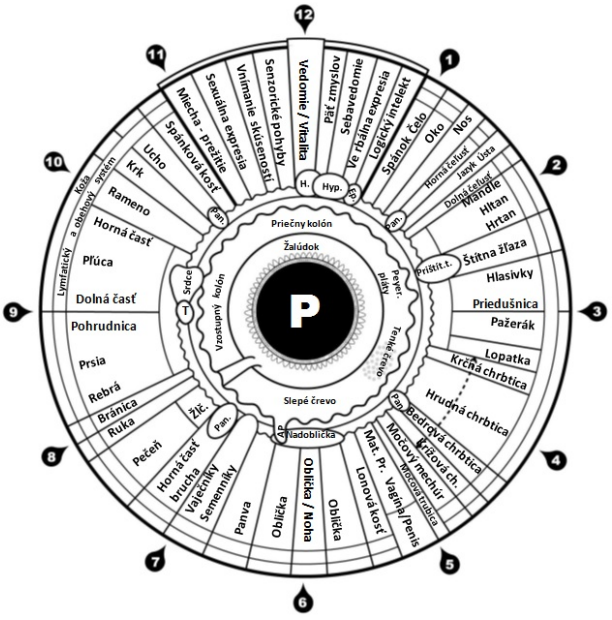

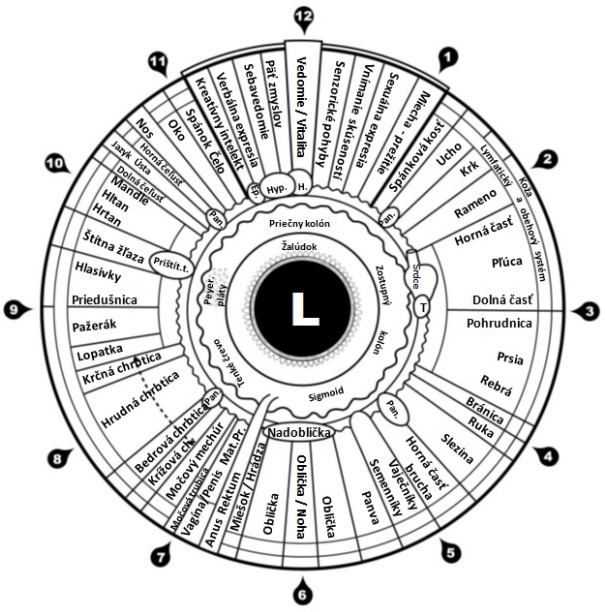

Kanály eliminácie a detoxikácie

Po analýze genetickej konštitúcie a subtypov budeme prechádzať na analýzu kanálov eliminácie a detoxikácie. Naše telo je komunita mnohých orgánov, ktorých funkcie sú prepojené a každý jeden orgán sa viac, či menej podieľa na celom chode nášho organizmu. Avšak bez správnej funkcie eliminačných orgánov a orgánov detoxikácie naše telo začne zlyhávať. Vždy sa pozerajte na ľudské telo ako na jednu organizáciu. Spracováva potravu, kyslík, vykonáva množstvo činností a aktivít. Každý orgán prispieva k určitej funkcii nášho tela a podieľa sa na správnej činnosti organizmu. Potrebujeme každú bunku, každé tkanivo a každý orgán, ktorý sa v našom tele

nachádza. Naše telo je nástrojom, ktorý nám umožňuje žiť a preto by sme mali ku všetkým našim častiam pristupovať s rešpektom. Nemôžeme očakávať, že naše telo bude spoľahlivo fungovať, ak porušujeme zákony prírody. Medzi kanály eliminácie a detoxikácie radíme:

1. Respiračný systém = pľúca, pohrudnica, priedušky, priedušničky, bránica, nos, priedušnica, dutiny, predĺžená miecha

2. Močový systém = obličky, močový mechúr

3. Epidermis = pokožka

4. Lymfatický systém = lymfa, uzliny, imunitný systém, mandle, apendix, slezina, týmus, peyerove pláty

5. Hrubé črevo = slepé črevo, vzostupný kolón, priečny kolón, zostupný kolón, sigmoid, rektum, anus

6. Hepatický systém = pečeň, žlčník

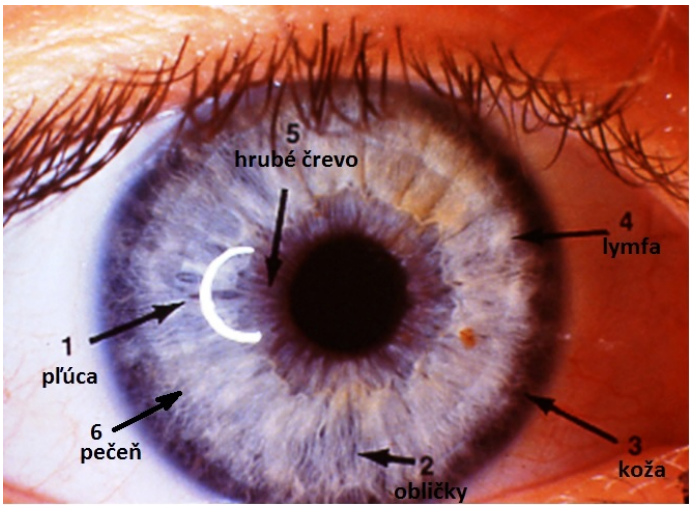

Ak nemáme funkčné kanály eliminácie a orgány detoxikácie, odpad nemôže byť prirodzene vylučovaný a dochádza k jeho akumulácii. Odpad môže mať rôznu formu, môže to byť výsledok našich stravovacích návykov, liekov, ale odpadom môže byť aj výsledok únavy a vyčerpania a presne to je ten spúšťací moment, kedy môže dôjsť k aktivácii doposiaľ latentných genetických predispozícií. Prichádza čas symptómov, prichádza čas ochorenia. Baktérie sa začnú kumulovať a obvykle je ich miestom hrubé črevo. Niet divu, antibiotiká a lieky ničia všetky baktérie, či už sú priateľské a potrebné alebo nepriateľské. Dochádza k rozvoju črevnej toxémie, toxický materiál je absorbovaný krvným a lymfatickým obehom a nesený do geneticky oslabených častí nášho tela. Zvýšená toxicita krvného obehu dá zabrať pečeni a obličkám, ktoré sú najviac zodpovedné za čistenie krvného obehu. Obličky sú mimoriadnej dôležitou súčasťou našich vnútorných čističiek a zrejme preto ich máme v páre. Kožu považujeme za našu tretiu obličku, nakoľko pomáha s úpravou vnútorného prostredia a vylučuje toxicitu, ktorá nebola zachytená obličkami.

Lymfatický systém je dôležitým zberačom medzibunkovej tekutiny a odpadu, ktorý navracia do krvného obehu, kde dochádza k jeho spracovaniu pečenou a filtráciou obličiek. Biele krvinky deštruujú nebezpečné baktérie a sú súčasťou telesného imunitného systému. Na rozdiel od krvi, lymfa nemá pumpu a musí byť tlačená cez svoju sieť ciev, ktoré ju vedú do každej časti nášho tela. Cirkulácia lymfy závisí na pohybe periférnych častí a svalov. Práve preto máme umiestnené lymfatické uzliny na tých miestach, kde dochádza k najväčším telesným pohybom. Posledné pľúca a priedušky sú spolu považované za neoddeliteľnú súčasť respiračného systému. Oxid uhličitý je vymieňaný za kyslík procesom dýchania. A opäť aktívny pohyb hrá dôležitú rolu ako prirodzene zvýšiť kapacitu eliminácie cez tento orgán.

Dobrá kondícia a starostlivosť o kanály eliminácie a detoxikácie je najdôležitejšia v udržaní a starostlivosti o naše zdravie. Nič nie je dôležitejšie, ako pokúsiť sa urobiť maximum pre tieto systémy, aby bola ich činnosť a funkcie optimálne. Žiadna medicína alebo terapia na svete nepomôže alebo neposkytne trvalú úľavu od symptómov, ak kanály eliminácie a detoxikácie nefungujú optimálne.

Respiračný systém

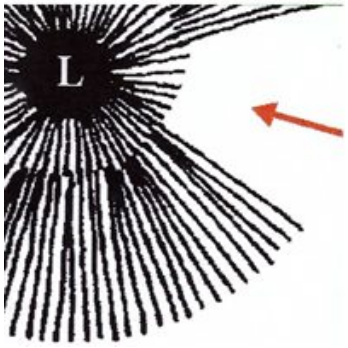

Definícia: reflexné oblasti orgánov patriacich k respiračnému ústrojenstvu nájdeme presne ako zrkadlový obraz na oboch dúhovkách. Pri analýze venujeme obzvlášť zvýšenú pozornosť pľúcam, predĺženej mieche, priedušničkám a prieduškám.

Funkcie: výmena plynov, prijímanie životne dôležitého kyslíka a vylučovanie oxidu uhličitého z tela, regulácia telesnej teploty, zabezpečenie rovnováhy kyslo-zásaditého prostredia, eliminácia kyseliny uhličitej, spolupodieľanie na pohybe lymfy.

Predispozície: disfunkcie pľúc súvisia s disfunkciami črevného systému, obličiek, pokožky, lymfy, srdca, autonómneho nervového systému a každého orgánu tela. Zvyšuje sa stupeň kyseliny uhličitej v krvnom obehu, redukuje sa stupeň okysličenia organizmu, riziko vzniku katarov, zápalov a celkovo zvýšeného stupňa prekyslenia organizmu.

Myšlienky a emócie: otázka prežitia; inšpirácia z pohľadu spiritu alebo iskry života; indikátor možnej pôrodnej traumy; dych života.

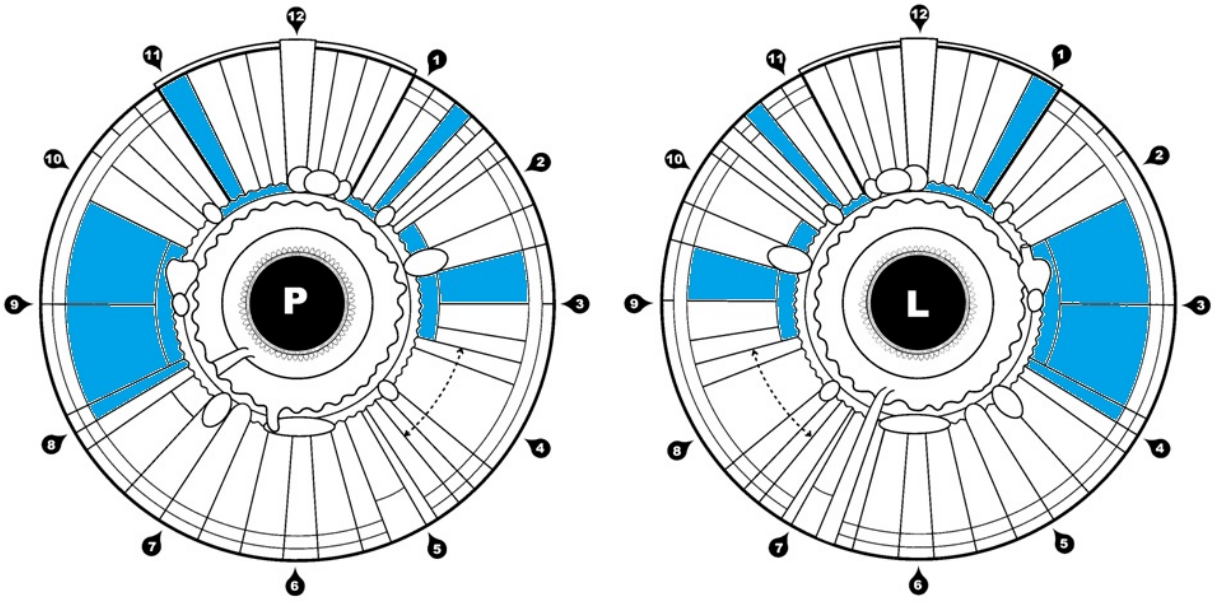

Močový systém